

STERILITATE MULIEBRI,

Q V A M
DIVINA ANNUENTE GRATIA,
DECRETO ATQUE CONSENSU ILLUSTRIS
AC GRATIOSISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ
IN ELECTORALI AC PERANTIQUA HEIDEL-
BERGENSI UNIVERSITATE

P R Æ S I D E

*Viro Nobilissimo, Amplissimo, Excellentissimo
Atque Experientissimo,*

DN. GEORGIO FRANCO,
Med. Doct. & Prof. Publico Ord.

Fac. Decano & Academico Curioso,
PROMOTOR. FAUTOR. AC HOSPITE
ÆTERNUM COLENDO,

Pro Summis in Arte Medica Honoribus ac Privile-
giis Doctoralibus rite consequendis,
Publicæ Eruditorum disquisitioni exponit,

oh. Valentinus Schadius, Homb. Haßus.
Ad diem 28. Octobr. A. cl. lcc. LXXIII. H. L. 2. C.

HEIDELBERGÆ,
Typis Joh. Christiani Valteri, Acad. Typogr.

V I R O

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, EXCELLENTISSIMO
ATQUE EXPERIENTISSIMO

DN. RUDOLPHO
BURCHARDO,

MED. DOCT. AC THEOR. EJUSDEM FA-
CULTATIS PROFESS. MERITISSIMO FAUTORI
ATQ; PRÆCEPTORI ÆTERNUM VENE-
RANDO.

N E C N O N

V I R O

PRUDENTISSIMO, PIETATE CLARISSIMO

DN. JOH. VALENTINO
SCHADIO,

SENATORI URBIS HOMBURGENSIS MERITISSIMO
PARENTI OMNI HONORIS FILIALIS CULTU
VENERANDO.

Nec Præceptoribus nec Parentibus unquam reddi æquivalens absolutæ veritatis est.
Quid ergo Tibi retribuam, Excellentissime Præceptor, pro fidelissimâ, qua me beati-
informatione, ubi ad S A L V T I S h. e. Medicinæ Sacrarium me perduxisti, sociabus
ratione & experientia (neutiquam cæca obedientia) quibus stipatus hætenus (præficisci-
ne) feliciter perrexî: Nec enim audiendi sunt qui eruditionem annis metiuntur; quasi verò an-
nosa quercus erudito præstaret iuvene. Tibi ergo gratissimum obsequium & æternam despondeo
hac inscriptione gratitudinem.

Quid porro Tibi medullitus Venerande Pater offeram, cum omnia quæ possideam sint
Tua, per Te vitalem hanc lucem adspexi, per Te à teneris satis providè adolevi, nec solum ætate
sed & Tuis crevi indies beneficiis, & quam maxime ab octennio: Nec desines imposterum esse Pa-
ter, esse Promotor, esse Protector. Qui Pater est in Cœlis, qui Doctor est Doctorum Vos omni pie-
tate suspiciendum mihi Par nobilissimum (per Vos enim sum qui sum & existo) servet incolumes,
felicis, hic & ibi beatos, alteri sero addat canos, alteri diutius servet: Server Vos DEVS, VOS
& VESTROS,

Vester omni pietate devotissimus

Joh. Valentinus Schadius

P R O O E M I U M.

Ullibi majores, opinor, Medicis sunt tenebrae & cespitationes ac circa hominis generationem partumque: adeo ut & ipsa *Satura* & *pagina* ejus obscuritates innuat. Non defuere qui crederent feminam sufficere β solum ad generationem excludere; alii utrumque concurrere, sed officia utriusque esse valde dubia. Tam quoad animam (quam alii γ per transmigrationem, alii δ per traducem; alii ϵ per creationem statuunt) quam quoad corpus; hoc enim volunt fieri aliqui per ζ commistionem seminis paterni maternique, cui tandem & sanguis menstruus accedat: alii idem sensere solo, η negato semine muliebri: Nonnulli θ corporalem & universam seminis paterni molem non; bene vero ex eodem contagium quoddam spirituosum concurrere arbitrantur. Alii denique hoc contagium etiam concedunt; ita tamen ut ex testibus muliebribus non liquorem, sed Ovum quoddam fetus primordium accedere putent & imprægnari, quod sit pisi viridis magnitudine, intra istam latitudinem, quæ pisorum determinat quantitatem varians: intus lateat humor, qui sicut aliorum ovorum albumen & vitellus dum coquitur, indurescat; sapore præditum peregrino & ingrato, ut

A 2

N. & Ecc. c. xi. §. 139. β sicuti 1637. nobilis femina in Delphinatu, quæ post quatuor annorum mariti absentiam filium solius imaginationis viribus concepit per sententiam Parlamenti Grationopolitani absolvebatur; referente C. T. Lüncker. Disp. Inaug. de caus. morb. toto gener. p. n. additam: I. Giessæ 1651. & fuse Th. Barth. cent. vi. hist. 61. ubi pag. 302. refert P. Sanchium & D. Delord. Monsp. Prof. pro fabula habuisse, à nebulonibus quæstus gratia conficta, γ hinc illa $\mu\epsilon\tau\epsilon\mu\phi\epsilon\tau\alpha\iota\varsigma$ Pythagoræ; vid. Diog. Laert. & Hor. epod. xv. atque ad h. l. Bond. hanc hodie credunt Indi, teste Mandelsloe in Ep. ad Olear. f. 10. & Senn. Sperl. & alii hodieque adhuc Abyss. teste Eduard. Bretevoord in scrutin: Rel. c. xiv. pag. 109. & Wend. contempl. phys. S. 3. c. 10. p. 332. Joh. Gallego de la Serna tr. de princip. generationis l. 3. Kyper. Disp. de gener. hominis §. 3. P. Petitus de ignis & luc. natura Exerc. 24. pag. 106. Deusing. Erastus, Mazzotta & præcipue Zeisold. ζ Hipp. l. $\pi\epsilon\pi\iota$ $\gamma\omicron\upsilon\nu\varsigma$ f. 13. & $\pi\text{-}\gamma\upsilon\upsilon\alpha\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$ $\phi\upsilon\sigma\epsilon\omega\varsigma$ f. 132. Petreij. q. 3. ad dissert. Harm. 22. p. 382. Senn. Sebiz. & c. η Aristot. l. G. A. 19. Harv. exerc. 65. & 68. Fallop. C. Hofm. Rolf. & c. θ Harv. de conceptione p. 379. 383. 388. & Exerc. 31. 32. ac 66. Deusing. Cl. D. Franc. Satyr. Med. §. 1.

primus ejusdem inventor Cl. Kerckringius, scribit Pariter de ætate utriusque parentis non leves & sunt controversiæ, ubi mares citius α 7. μ 8. ν 9. ξ 10. ο 11. π 12. vel tardius ρ 70. σ 80. τ 90. υ 100. φ 104. annis imprægnantes; femellæ pariter præmaturè χ 5. ψ 6. ω 7. α 8. b 9. sive sero ι 60. d 70. &c. imprægnatæ leguntur. Nec minores circa partum sunt difficultates, tam quoad terminum, quem alii e 5. f 6. g 7. h 8. vel etiam i 11. k 13. l 14. m 15. mensibus aut n 2. ο 3. p 4. anno contingere observarunt; quam quoad vices (unde fecundorum tam q. virorum quam v. feminarum exempla) & fetuum numerum siquidem sex. 7. 9. 11. 12. 15. 22. 36. 70. 72. 150. 365. & 1514 editos s. historiæ (nescio semper veræ,) memorant, ut in hoc labyrintho Ariadnæo prudentiæ circumspectioris opus sit filo. Ob affinitatem verò materiæ post privata examina publico hic sistere volui difficillimam de STERILITATE mulierum materiam, quæ eo nobilior, quo abjectiores, sibi aliisque videntur steriles mulierculæ. Tu verò PATER OMNIUM Spiritus Tui gratiâ me fove & imprægnat ut hæc, quæ agam, in Tui gloriam proximique vergant emolumentum!

i Anthropog. Ichnograph. c. 1. conf. Garmann, dissertatione Homo ex Ovo. & vid. Zachiam. in quæst. Med. leg. sect. 6. q. 5. §. 57. λ Phlegon. de mirabil. ap. Schenck. l. 4. μ ut Haran Lothum, Tiraquell. de LL. conn. l. 6. ν Lamb. Danaus l. 2. Erbic. c. 14. ξ Cœl. Rhod. L. A. l. 14. c. 8. ο Salomon Roboam. ceu dicit Hostiens. JCrus. ap. Marc. Don. l. 4. c. 14. quæ tamen π duodecimo factum vult P. Greg. Tholos. juris univers. l. 9. c. 7. ρ Bernhard. Scard. hist. l. 2. class 9. σ Plin. l. 7. c. 14. τ Alexand. Bened. l. 26. c. 12. υ Savanoroll. tr. 6. c. 22. rubr. 23. Lemn. l. 4. c. 24. Olear. Persischer Kays. Beschreibung part. 3. f. 472 φ Zeill. Ep. 129. χ Plin. lib. 7. c. 2. ψ Mandelsloe l. 2. f. 11. ω L. Domit Bruson. l. 3. c. 2. α Foroliviens. ap. Schenck. b Massæus ap. Wolf. cent. 14. memorab. fol. 620. c Sabellic. l. 3. enn. 6. d Cordæus Comm. ad l. Hipp. de morb. mulier. e Valef. phil. sacra. c. 18. f Frid. Möller. tr. pecul. de partu 73. dierum g Arist. vii. H. A. 4. h Gr. Horstius de causis similitudinis i Thom. Barth. c. 1. hist. 12. k Massurius. ap. Plin. l. 7. c. 5. l Arist. vii. H. A. 5. m Schenck. & Mœb. Instit. p. 12. n ex Aventin. l. v. Schenck. o Th. Barth. c. 1. hist. 1. p Mercur. conf. 85. q ita Luz Rex in Gilolo ex multis mulieribus 600. liberos genuit. Hieron. Welsch in pref. Kays. Beschreibung r sic Joh. Pancica Agrigentina tricies circiter enixa tres supra septuaginta liberos edidit, teste Facello de rebus Siculis ap. Wolf. cent. 6. memorab. f. 293. s. vid. C. Schott. phys. Curios. l. 3. c. 29. ubi fusius & Schenck. l. 4.

C A P. P R I M U M.

Ονοματολογίαν rimatur.

Ucleum qui vult esse , frangat cor-
ticem. Antea ergo quam rem ipsam con-
sideremus ; collamus corticem ; h.e.no-
men ejus enucleabimus. Quoad Etymo-
logiam videtur esse à Græco στείρος vel στεί-
ρα sterilis ; nam Philox. Gloss. ait sterilis,
στείρα, ἀκαρπής, ἄγονος ; nempe à στείρα fuit,
ὑποκοριστικῶς, sterula, sterila, & sterilis.
Στείρα a. ex στείρω, privo, orbo, possis &
ἀμέσως à στείρω deducere inquit a. Vossius.

Et a στείρω qq. deducunt b Beermann. ac c Martinus ; qui posterior
etiam facit στείρον solidum ac siccum & durum : tale enim solum est
ἄγονον. Quidam à στείφος id est sterilis debilis. Aliqui à στέρομαι,
amitto, careo. Nec desunt qui opinantur posse deduci à Stera, voce
barbara, quæ pro Græca στείρα accipiebatur ; teste d Vossio. Qui
in Etymolog. l. c. tandem ita infit : Et quid si Latini prisce sterco
dixerint, unde esset sterui, sterium ; à quo sterilis, ut ab habitum
habilis ? Placet quæ à στείρω. Quoad Συνωνυμίαν vocatur e Hipp. f
Platoni ac g Plutarcho. Α' Φορία ; h Aristotel. i Plater. & Sennert. ἀτα-
κία hinc k Hesiodo. ἀτεκνός ἐριθός Ancilla prole carens : Galen. l Mer-
cur. α' τόνια ; it. Mercur. ibid α' τόνια Inde quoque ἀτόκιον medica-
men, quod sterilitatem inducit apud m Dioscor. Moschioni, Platero
ac Senn. ἄγονία ab ἄγονος quod est sterilis, hinc n Theoph. ἄγονον ἴδω
&c. Nazianzeno & o H. Stephano, ἀγεννησία p Moschioni σέσητις, σείρω-
σις ; q Mercur. σήγωσις. Latinis Impotentia concipiendi & generandi ;
Infecunditas, irritus complexus, Vanus concubitus, Germ. Unfruchtbar.
feil. Denique quoad ὁμωνυμίαν latissime competit etiam ; hortis &

a Etymol. f. 491.
b p. m. 730.
c lex. phil. lit. S.
d l. 3. de vit. ferm. c. 50.
e lib. de nat. mul. f de LL. l. 6
g de Soc. Dam. & in Lycurg.
h 2. polit. i prax. tr. l. c. 19.
k ἰν ἑσγ. ἡ ἡμ v 600.
l l. 1. de morb. mul. c. 2.
m l. 3. c. 146. & 151.
ac l. 4. c. 20 & l. 2.
n lib. 2 o thes. ling Gr. f. 840.
p c. 142. q l. c.

¶ l. 2. c. 16.
s de pass.
mul. c. 11.
t l. 3. mul.
aff. c. 4.
v c. 142.
u l. 2.
x Etymol.
f 491.

agris atque plantis; late viro & feminæ promiscue, r Akakia s. Erotis. Strictè solis feminis; sed & iterum hic diversitas, ita enim vocantur quæ vel raro r Mercat. e g. semel tantum in vita P. Zach. l. 3. q. 7. t. 1. n. 5. vel solum mares aut femellas tantū pariunt, Plat. l. d. vel quæ abortum faciunt v Moschis & Cleop. vel strictissime; & quod hujus loci; quæ nunquam concipit aut parit. Obiter quoq; huc refero quod olim dicebatur Sterilus. a. um. ceu ex u Lucret. & Festo probat x Vossius & hæc de Nomine.

C A P. I I.

πραματολογία seu Definitionem venatur.

¶ l. 4. Pract.
c. 5.
b Prax. l. 4.
f. 2. p. 4. c. 2
c Instit.
med. l. 3. p.
m. 249.

Cum definitio sit illa oratio quæ rei naturam explicet per genus proximum & differentiam, ad eandem & nos confereamus. Capiuaccio a est functio abolita uteri, dependens à frustratione conceptricis: Sennerto b Impotentia quadam uteri, ob quam is semen virile vel non attrahit, vel non retinet vel non convenienter fovet & in actum deducit. Iacheo c Impotentia concipiendi mulieris justæ ætatis & utentis viro. Verum, quod Pace Tantorum Doctorum dicam, partim hæc definitiones sunt mancæ ac nimis angustæ; partim etiam talia proponunt, quæ non ab omnibus creduntur; Liceat ergo magna illa venia, qua cuique licet in veritatem inquirere, mihi hanc proponere: Sterilitas muliebris est Impotentia concipiendi atq; generandi in muliere, quæ ætate modoque iustis viro legitime se habente utitur, a partium genitalium dispositione p. n. Definatur nobis per Impotentiam, ut notemus esse Symptoma actionis læsæ hinc Helmont. tr. Retenta vocat defectum p. n. & quidem abolitæ facultatis naturalis seu vegetativæ uti loquitur d Rolincius. Addidimus Concipiendi, hocq; proprie est sterilitas; rursus: atque generandi; quamvis hæc vox generaliter totum opus fetum producendi tam in mare quam in femina notet, tamen h. l. specialiter sumo pro gestatione ac tandem suo tempore exclusione fetus: Licet enim aliqua primo quidem recte concipiat, dein vero ob vitium uteri conceptum non retineat, vel depravet, ita ut iusto tempore fetum non pariat, pro Sterili mihi habetur e: in muliere, ita distinguo inter virilem sterilitatem, quæ potius Impotentia aliis audit: quæ ætate modoque iustis, ita excludo puellas, infantes

d Method.
Cont. l. xi.
Conf. 2. p.
884.
e ita qq.
Hipp. ac
Valles in
2. Epid. f. 3
ap. Zach.
l. 3. t. 1. q. 7.
n. 8.

vetulasque quæ utut non concipiant nec generent, tamen ob hoc steriles non dicuntur, quia ad hunc actum ætas certa requiritur, nec præjudicant rariora illa exempla quæ in præmio allegavi; quod enim raro fit, non facit regulam. *Modus* quoque requiritur justus; ita excludo omnem nequitiam, petulantiam & alia, quæ alias conceptum reddunt irritum. *Viro*; ita enim viduæ non sunt steriles; nec innubtæ quia nimirum viro non utuntur? *Legitime* se habente, ita excludimus frigidos & maleficiatos, quique præter nomen nihil Virile hic præstant & quibus

— ubi est ad prælia ventum
mentula ceu lorum in aqua solvitur. *A partium genitalium*, tam externarum nempe, labiorum, alarum, clithoridis, caruncularum myrtiformium; hymenis; quam internarum; uteri, testium, ovarii ac reliquarum *dispositione p.n. h.e.* variis affectibus *p.n.* quos inferius fufius prosequemur.

C A P. I I I.

SUBJECTUM INDAGAT.

Tὸ ὑποκείμενον μόνον ἢ πρῶτον δεικνύον sunt partes quæ alias naturaliter ad conceptionem faciunt & generationem, nempe *uterus* cum vicinis ac conjunctis. Quamvis quidem alii allegent aliquando factum esse; ut femina per os evomeret fetum digiti longitudine; à nefando pessimi mariti coitu per os; qui uxoris simplicitati ita illudebat ceu historia est apud *a Salmutham*; cuius veritatem impugnant quidem *Ludovicus b Kepplerus* & *c Riemschneiderus*; admittit tamen *Bartholinus d*; quia uterus ad generationem præter locum & calorem nihil contribuat, sicut nec ovi testa ad pulli conformationem; Alii, ut *Laudatus e Bartholinus*, referant canem & felem catulos suos per os peperisse ac exspirasse; Alii ut *f Maroldus* abortum vomitu rejectum scribant; Alii fetum in abdomi-

N. a *Cent. 3. obs. 94.* b *in diss. de Basilisco.* c *Epist. ad Laur. Strauß. de fetu Musipontano.* d *Cent. 3. Epist. 8. p. 34.* e *Cent. V. histor. 98.* f *de insolitis partus humani viis c. 11.* g *l. a.* f *Disp. Inaug. Altdorf. 1669.* g *in Ephemer. curios. Germ., ann. 1. obs. 109.*

domine natum clamitent ex.gr. famosum istum *Mußipontanum*, ap.
g *Straußium* : quamvis recte negent h *Guido Patin.* & i *Olaus Bor-*
raebius. Alii cum k *Paracelso* l *Borello* & m *Hannemanno* statuunt
posse ex semine virili phiolæ incluso per calorem & alia verum ho-
minem generari : quod suo merito pernegant & damnant n *Sen-*
nert. o *Rolfinc.* p *Spizel.* & q *Garmannus*, ut ut ænigmatice expli-
care allaboret r *Buribus.* Alii s. c. *Poëtis* ; quorum ingeniosæ licen-
tiæ hoc est tribuendum, suaviter fabulentur è *Iovis* cerebro natam
Minervam : Alii denique in uteri t *Tubis* fetum & u. molam asse-
rant conceptum : Tamen cum natura ordinarie huic operi uterum
destinaverit, circa cuius apparatus & functionem conceptum ul-
lum frustra expectaveris monente summo vv *Harvejo* hinc cum con-
trariorum eadem est ratio, statuimus uterum esse partem affectam
cum x *Rolfinc.* y *Frideric.* z *Funccio* & aliis ; ita ut non excluda-
mus testes & *Tubas Fallopianas* partesque genitales hanc actionem
juvantes, quæ cum variè possint nocere : infra tit. de causis natura-
libus largius proponemus.

g tr. pecul. resolutio casus *Mußipont.* fetus ext. uterum in abdomine retentus
c. annexus iudiciis celeberrimorum virorum. *Francos.* 1663. h Epist. ap. *Th.*
Barth. c. 3. ep. 83. i ap. *Eund.* *Barth.* Cent. 4. Epist. 51. k l. 1. de gener.
rer. natur. f. 259. & ex *Croll.* fusè refert *Mylius* l. 1. *Bas* chim. c. 11. p. 155.
seq. l cent. 1. obs. 9. m sub finem *Prodromi* lex. med. class. 4. p. 585. seq.
n de cons. ac diss. c. 4. p. m. 84. o *Chim.* in art. form. redact. l. 6. c. 6. pra-
dice *Artheismi* p. 56. q diss. homo ex ovo §. 41. p. 21. seq. r Epist. de cereb.
ad *Th. Barth.* *Hafn.* 1669. s vid. *Lucian.* in *Dial.* & *Nat. Comit.* in *Mytho-*
log. t *Riolanus* l. 2. *Anthropograph.* c. 34. & *Tilling.* tr. pecul. de *Tub. ute-*
ri deque fetu nuper in *Gallia* extra uteri cavitatem in tuba concepto *Rinthe-*
lii 1670. *Elsholtz* & *Garmann.* l. a. n *Marquard.* in *Emp. Pract.* tit. de
mola matric. p. 390. vv de conceptione p. m. 378. x l. xi. cons. 2. p. 884.
y *Disp.* pro loco de *Sterilitate muliebri*, cap. iv. *lenæ* 1664. z *Disp. Inaug.*
de *Sterilitate muliebri* 0. 6. *Basileæ* 1615.

C A P. I V.

Causam Proximam sistit.

Cum nihil sine causa fiat, merito & hic in cædiosissimi affectus causam & quidem proximam inquiramus. Hæc varia assignatur ab Auctoribus. Arabes quidam ad occultam proprietatem confugiant, ut Abubetr. Rhasis a quid dicit fieri per proprietatem, quæ in spermate, sicuti est dispositio arboris non fructificæ. Stoici b principalem sterilitatis causam in discordes coeuntium vires qualitatesque rejiciunt. Dein ferè consentit quoque Abualijbn. tina c juxta verò Capi vaccium: & Rolf. & d Friderici est conceptrix uteri facultas frustrata, pro causa immediata agnoscenda: modus verò frustrationis alius est secundum Veteres, alius secundum Recentiores; utrumque explicat Rolf. l. a. περί φιλοσόφου ἰσοπέδου qui inter Galeni Nothos f Helmonth.

Non pro causa agnoscit calorem, non frigus, non humiditatem, non menstrui defectum, nec aliud, post multa ita insite nti positivo, quod dicitur sterilitas unicam adequatam & coavam causam in Sacris descriptam invenio his verbis: Deus uterum Sara aperuit. Etenim est donum Dei, in naturam delatum: quo pergamenum uteri, suis plicis clausum, aperitur, & dilatatur congruo congressus momento. Blas est inquam magneticum, trahens: per quod metus vacui istam apertionem sequitur attractus seminum, & adequatè repletio apertarum rugarum. Apertio nempe præfata, suctum facit metus vacui. Qui si indebito momento fiat: jam frustra fit. Uterus enim virginis, vix duorum digitorum amplitudinem ostendit: quippe qui per minimas plicas in se rugatur. Sui autem apertio, non consistit in hominis arbitrio, ut neque in titillatione aut luxu: at prorsus in divino beneplacito: unde doles in naturam quoque dispersæ. Aperiendi & claudendi: adeo ut simplicia quædam hanc vim obtinuerint. Nec sat est uterum statò aperiri momento, nisi adveniens hospes loco gratus sit. Nam si labe sit inquinatus, de cætero irrita cum illo viro generandi est spes: quia indignatus uterus abhorrescentia furorem vix placabilem concipit.

Nos posuimus in definitione partium genitalium dispositionem p. n. quam sequent. cap. plenius illustrabimus.

B

C A P.

N. a divis. ad Reg. Mansor. c. 95. b teste Auct. lib. cl. 3. fen. 21. tr. I. c. 8. d. l. 4. Pract. c. 5. e l. a. l. d. c. v. f Helmont. Retent. p. 328. 329.

C A P. V.

Causis de Naturalibus.

Immediatam causam strenue movent & promovent mediata, quas inter chorum ducunt *naturales*, & ex iis præcipuè *Temperamentum* tam totius quam partium, maxime verò principalium ac vasorum quæ huic operi intervniunt: Calidum ergo nimis ut & nimis frigidum, in utroque accusat sexu a *Fernelius*. Negat vero *Helmont. tr. Retenta*; qui quidem potest admitti; sed prior sententia se tuetur distinguendo inter causam proximam & remotam: quare non obstant exempla in contrarium allegata calidiores aliquando mulieres concepisse; hinc calorem non pro causa reputandum; quia alia est causa adjuvans alia absolute efficiens. Maxime verò accusantur Obesæ mulieres sterilitatis ab *b Hipp.* causa est, quia pinguedo nimia uterum claudat: faciatque nimis angustum, imo omentum præcipuè eundem comprimat. Huicque consentit *c Lau-rembergius*, verum *d Aristoreli*, illa videtur subesse ratio, quia nimirum in his omnis materia, quæ alias ceu sanguis maternus, ad uterum fertur & ad conceptum formandum requiritur in pinguedinem transmutatur. Cui adstipulatur *e Aegineta* atque *f Senn.* sed hoc non solet esse perpetuum, præcipue in iis, quæ à primo ortu pingues & crassæ evaserunt, teste *g Mercat. h Senn.* Imo experientia tot obesas nobis sistit ut de iis non plane desperemus; quin *Calidissimo voto divinam iis devotissime precemur fecunditatem atque benedictionem.* Quod vero quoque contingat causa est alimenti nimia absumtio in partes, caloris dispersio lassitudo &c. E contrario quoque *Macilentæ* sæpius sunt steriles, adtestante *i Hippoc. k Ibn Tsinæ* arbitratur hoc fieri, quod uterus in hisce semper dehiscat; vel quod sit tenuis, caloreque copiosiore orbatus, cui subscribit *l Mercatus.* (Et

N. a l. 6. Bathol. c. 17. b de superfetat. ix. 4. & 5. aph. 46. l. de iis qui utero non gerunt xv. 11. 12. l. de A. A. & L. t. 101. & de nat. mulier. xix. 4. & l. 2. proroher. c coll. anat. Exerc. iv. 6. 12. d G. A. 7. & 2. p. A. 5. e l. 3. c. 7. f prax. l. 4. s. 2. p. 4. c. 2. g d. A. A. l. h l. a. i l. de superfed. & l. de sterilitate. k l. 3. fen. 21. tr. 1. c. 8. l l. I. aff. mul. c. 2.

Et certæ macilentæ difficilior concipiunt, difficilior quoque utero gerunt, cum partes genitales conceptumque facile externæ violentiæ: calorque bilis quæ plerumque hic prædominatur, fetus augmentum impediat: ut taceam consentientem experientiam. Quod ad *staturam* corporis, major officit, quod seminis (ita non ex mea, sed *m* Hucheri loquor sententiâ) mensiumque materia in ejus abeat alimentum, sintque lumbi promissi & debiliores. Minor vero *statura* pariter absolutè & in se considerata, quia venter est adstrictior, coxarumque ossa plurimum conjuncta; damnum inferre apta est, teste *n* *Funccio* Ita utrobique

— Medio tutissimus ibis.

Observavit tamen non semel *Excellentissimus Præses* Hospes æternum venerandus in Saxonia & Argentorati non solum parvas, sed sæpe valde gibbosas fuisse sæcundas; felicesque matres. Huc denique referenda venit *Aetas*, quæ ad tenorem definitionis nostræ debet esse justa: quæ vero hæc sit, lippis ac tonsoribus est nota. Prima ergo ab anno 17. ad 24. est aptissima: Virgines vero adultiores ut plurimum difficulter concipiunt & sæpius sterilescent; quia uterus in juventutis vigore, ubi sanguine abundabat benigniore ad concipiendum & pariendum non fuit adsuæfactus, sed induruit crassiorque factus est; hinc non mirum si difficulter redigatur ad officium, vid. *o Sen*. Maximè verò ex mente recentissimorum *testium* muliebrium constitutio opus hoc sufflaminare potest; non quod ibi semen virile vel æquale vel non admodum dissimile asservetur excernaturque in quibusdam præcipuè *Petulcis*; ceu cum *Hipp. Galen.* & sequacibus plurimi credunt; quin potius cum *Aristotele Rolfinc.* & aliis tale semen negatur: verum testes illi, utpote virilibus majores sed flaccidiores alii destinantur usui ex accurata *Kerckringii* observatione; nimirum ut sedes sint ovarii humani; contineantque ova ista; ex quibus semine virili fecundatis & ad uterum per *Fallopianas Tubas* prolectis fit fetus. In his ergo si vitium aliquod contingat potissima & prima quærenda erit *sterilitatis* causa; ceu ad hanc mentem erudite hoc persequitur *Garmanus* in sæpius laudatâ dissertatione de ovo humano § 38. p. m. 18. quin ita scribit: Sterilitatis pariter in mulieribus scrutinium juxta hanc assertionem forsan non infelicitè ce-

B 2

det.

m 1, 2, n 1, 4, 0 18, o *prax*, l. 4, p. 2, l. 4, c. 2. & *Frid. de sterilitate* c. 7.

det. *Υαδύποι* facti à natura (Galen. l. 14. de U. P. c. 10.) & ex molli-
 bus vesiculis conflati (Riolan. Enchir. Anat. Pathol. l. 2. c. 3.) testes mu-
 liebres, ut ovorum generationi faveret hæc structura, quod si carno-
 siores sint & compactiores, aut pinguedine nimia comprimantur,
 sufflaminabitur hoc negotium. Viarum per quas semen masculi-
 num (ut supra diximus §. 33.) sursum fertur, ovaque in uterum de-
 scendere solent, obstructio, sacro huic operi multam injiciat remo-
 ram. Ovarum lymphatica fatuitas, uterique luxurians humiditas,
 & fecunditatem, ac fecundorum ovarum in utero moram & ra-
 dicationem prohibet. Si carnosioribus pelliculis cingantur, nec se-
 minis masculi mistura celebrari, aut secundum Harvejum contagium
 per quandam quasi irradiationem iisdem communicari poterit. Pu-
 trescent igitur in testibus, aut in uterum delata in molas degenerant
 carnosas, aut in sensibili abortu egeruntur, corrumpunturque. Nec
 hic excluditur reliquarum partium *δυσκρασία*. Et ita valedicimus
 causis naturalibus.

C A P. V I.

Nonnaturales causas delibet

PRimas hic communi Scholarum Medicarum voto obtinet Aer ;
 qui si sit frigidus atque hyemalis ; sterilitati patrocinator juxta
Aristot. 4. probl. ex *Hesiod.* sent. Pariter fraustrinus ; *Hipp.* d. A.
 A. L. tr. 18. *Aristot.* VII. Polit. 16. Vel si peculiari malignitate inqui-
 netur ; qualis fortè ille fuerit, quem *Clemens Alexandrinus* l. 9. *Stro-*
mat. ait aliquando Agrigenti exstitisse ; cujus tristioris auræ flatus
 ejus loci feminas, afflans maxime steriles reddiderit, quæ postea re-
 cluso venti aditu fecunditatem pristinam iterum recuperarint. Ad
 classem hanc referendus etiam est aliquibus nimis sancte an supersti-
 tiosè dicam creditus astrorum influxus item variæ constellationes
 &c. uti *Origan.* *Introd. Ephem* p. 3. m. 2. c. 10. & *Rod. à Castro* l. 3. de morbo
mulier. c. 3. hæc enim tanquam vana cum Excellentissimo *Præside Synops.*
Instit. Med. §. 23. p. 26. rejicimus ; ut ut non negemus Solem & homi-
 nem generare hominem, juxta *Aristotelem* & *Fernel.* l. 1. de abd. rer. caus.
 c. 7. sequuntur Alimenta ; hic cibi crudi, flatulenti, visceri acidique cul-

culpantur ab *Ibn-Isina l. 3. fen. 25. tr. 1. c. 8.* ut & omnes nimis calidi nimisque frigidi ; aromatizzati nimis aliove modo peccantes ; quia similem introducere intemperiem aliaque facillime valent. Maxime verò potus liberalior nocet, tam aquæ frigida ; *Arist. l. 3. & 4. G. A. tr.* Palustris, putrida *Frid. c. 7.* quam vini, cujus temulentia plurimas facit steriles, ceu quotidiana Eheu testatur experientia ; Ebrietasque ceu in viris vitiosa, ita in mulieribus maxime esto detestabilis ; quia est letna plurimorum malorum, eandemque inter nostri affectus causas locat *Hipp. l. de A. A. L. atque Gal. L. XI. de U. P. c. 10.* Causam ratione aquæ potus, facit *Arist. 3. probl. 4.* quia corpus præ humidum sit & omnium partium vigor naturalis infringitur ; ratione vero vini hanc damus ; quia illud nimium calefacit ; inflammant ; exsiccat sitimque auget ; ut velut Tantalus inter medium vinum vinum optet. In specie mirabili vi quâdam quæ *vinum Trazenium* biberint sterilecant ceu scribit *L. Domit. Bruson. l. 3. memorab. c. 2. p. 291.* Proque causa forte Cossi vel Cahvæ potus poterit allegari, eum enim Venerem extinguere scribit *Olear. Persische Keys. Beschr. l. 5. c. 17. Conf. Mandelsloe l. 1. Keys. Beschr. c. 11. & dodliff. dissert. de potu Cossi Cl. Strauß.* Ob affinitatem huc repono quoque medicamenta ; præcipue illa, quæ supra dixi *ατόνια*. Item *Φθόγια* sive *εγκόλια* ; h. est quæ fetum ejiciunt abortionis pocula ; & quævis fortiora emmenagoga : Dantur enim quædam quæ per *αῖσθητον* virtutem sterilitatem inducunt, quorum tamen fides sit penes Auctores ; ex g. Cormulæ gestatum seu potum ; *Ioh. Anglico cap. de Sterilitate ; Vulva capræ s. mulæ, Senn. Smaragdus Sapphirusque hora concubitus gestatus vel gustatus Erœt. c. 11. & Ioh. Angl. Rubigo ferri, Dioscorid. Ruta Ruell. l. 3. de nat. stirp. c. 37. Menthæ crebrior usus, Hipp. l. 2. de diæta Arist. 2. probl. coagulum leporinum post triduum à concubitu potum, Diosc. l. 2. c. 8. Camphora Senn. & Corbei. Sebitz. Cor. 2. ad Disp. sextam. de simpl. med. facult. Acetum Senn. Cor cervi comestum Ioh. Angl. Idem si mulier super sanguine menstruo alterius ambulet, vel eo se inungat ; it : vel si scolopendr. suspendatur super lectum ejus ; Id. Item medicamenta splenetica eandem inferant, teste *Aetio 4. tetrab. serm. 4. c. 17.* Imo ex Recenioribus observant ab excisso liene animalia facta esse sterilia &c. *Motus* præcipue nimius maxime huic operi intert damnum ; hinc*

Nicolaus Rocheus c. 21. de morb. mul. statuit saltum à primis septem diebus perimere semen & ejicere, probatque exemplo Psaltriæ apud Hipp. l. de nat. puer. Scythicas feminas ut plurimum infrugiferas ob equitationem crebriorem pronuntiavit Hipp. Et ob nimiam onerum impositionem atque laborum gravitatem Barbarorum mulieres facile sterilefcere scribit Aristot. in Oecon: Nec inepte huc ad motum referimus Choreas, quæ sæpe defraudant matres pignoribus suis, clamores & vociferationes ingentes; tussim frequentem, nimiasque sternutationes vid. Rod. à Cast. l. 3. de morb. mul. c. 2. Ex obposito, iterum quies ac sedentaria vita calidum nativum subprimunt, humorumque crassiorum faciunt congestionem. Rolf. l. xi. cons. 2. Frid. l. a. c. 7. Nec excludenda sunt animi pathemata, Ira nim. tristitia, timor, odium, læticia, amor, Senn. prax. l. 4. p. 2. Funcc. Disp. Inaug. de Sterilitate Th. 19. Pariter somnus, si sit justo longior: injusto vè tempore admissus; cruditates auget & ita nocet Rolf. & Frid. l. a. sicut & vigilie nimie quæ spiritus dissipant Frid. l. d. Maxime verò Excreta & Retenta se præbent negotiosa ex. gr. menses subpressi, ita ut vel plane non vel parce fluant, Hipp. l. i. de morb. mul. tr. 26. & π. α' Φόρων. Obiter hic disquiritur an & illæ quibus non profluxerunt menses possint concipere? Solemne quidem est muliercularum proverbium: Wann der Baum nicht blüht / so kan er keine Früchte tragen / vid. Hæf. in Hercul. med. l. 7. c. 1. Verum non esse veriverbium evincunt exempla in contrarium; quæ allegant Gvainer. de agrit. mar. c. 2. Scholiast. Holl. c. 57. de arte curandi, loubert. de errore popul. l. 2. Marcell. Donat. l. 4. c. 23. Bertin. l. 4. c. 2. Hercul. Saxon. in Praxi Fabr. Hild. c. v. obs. 41. Pien. de Febris in specie c. 8. p. 218. & plurimi alii. Mensiumque defectum non esse causam, probat Helmont. tr. Retent. qui videatur. Rursus menses nimii etiam sterilitatem introducere possunt, ubi pereunte sanguine pereunt vires; Hipp. π. α' Φόρων; parique ratione nocet V.S. vel frequentior vel nimia: an vero illarum venarum sectio quæ pone aures peculia iter eandem promoveat, ceu voluit Hipp. l. d. A. A. L. f. 76. meritò dubitat Frid. v. e. 7. πῶς λευκός sterilitatis Auctor est, Hipp. l. de nat. mul. & l. 2. de morb. mul. Fonticulus in occipitio & brachii diu apertus plurimumque fundens notatur à Mercato l. 3. aff. mul. c. 5. Coitus quoque frequens nimium nocet, quia uteri orificium non recte clauditur. Valleriol. l. 2. locc. com. c. 3. Imo videmus prostibula ista

ista meritoria ut plurimum esse sterilia ; non ceu alii voluere, quod semina commisceantur, alterumque ab altero impediatur, sed quia uteri orificium interius nimium laxatur, hinc & eadem pars nimium adtrita ; Corbei. *Gynec.* l. 2. c. 2. p. 170. E contrario coitus rarior itidem nocet, quia os uteri nimis strictum evadat, ut non possit semen nisi magno labore retrahi scribente Rhase.

C A P. V I I.

Causas Præternaturales exhibet.

Præternaturales, hercle, causæ sunt, quibus maximam ; nisi omnem, affectus noster debet originem : aliàs fusiore debebam prosequi stylo, sed ob varias causas mihi tempero & ita primoribus saltem degusto. Huc ergo refero uteri ulcera, Abscessus *Frid.* c. 7. Matricis Intemperiem humidam *Rolf. diss. chymic.* vi. c. 5. Frigidam ; calidam atque siccam. Uterum lævum *Heurn.* l. v. *Instit.* c. 4. durum *Hipp.* l. 2. prorrhæta ; Uteri prolapsus *Hipp.* π α φόρων Cicatrices *Ibid.* i. 5. & l. de morb. mul. tr. 26. § 66. quamvis qq. contrarium fuerit observatum, præcipue Parisiis ubi sectionem cæsaream mulier aliquoties fuerit experta. Uteri orificium contractum, distortum, *Hipp.* 2. prorrhæta. Cacochymiam totius *Rolf.* l. xi. cons. 2. Denique incantationes *Huch.* l. 4. de sterilit. *Rod. à Castro* l. 3. de mul. mulier. c. 6. *Senn. prax.* l. 4. p. 2. Conf. *Disp. Inaugura.* de Ligatione vom Stessel knüpfen/ ante annum hic habitam ; exempla habent *Delrio, ordan. Hildebrand, Bodinus &c.* Ultimo pœnæ loco quoque à Deo imponitur. Eaque ad manifestas referri nequit causas, vid. *Bierling.* ann. 2. *Ephemer. cur.* Germ. l. c. & *Corbei.* l. 2. *Gynec.* c. 2. p. 179. *Helm.* l. a.

C A P. V I I I.

De Differentiis est Sollicitum.

Variæ possent hic tam ratione generis quam subjecti, causarum, &c. allegari : sed ne simus nimii ; dicamus aliam esse à naturalibus, aliam ab aliis causis tandem accedentibus ; aliam hæreditariam

riam ita ut in certâ familiâ ad aliquod tempus quælibet paullatim inter steriles sit, aliquando non : aliam semel parere ; aliam parere nunquam, aliam item sterilem esse ad quosvis viros, aliam ad certos ; & si quæ aliæ poterunt allegari differentiæ ; *Conf. Senn. l. 4. prax. p. 2. f. 6. c. 2. atque Frideric. c. 8.*

C A P. I X.

DIAGNOSIN TRACTAT.

UT ut manifestè pateat sterilitas, tamen sæpe lis subest an causa ad virum an ad feminam sit referenda : Ad illam ergo dirimendam litem, varia & sæpè ridicula proposuit antiquitas artificia e.gr. effundatur utriusque conjugis Urina super lactucam ; ejus ergo pars arefcit, in illo sterilitas est. Verum hoc fallax esse, causamque potius urinæ Sali acriori copiosiorique esse attribuendam, quod Urinæ cum sterilitate nihil rei, *Conf. Frid. c. 9. Gal. l. d. facile parabil. injicit Semen hord. in urinam ; si dein germinet : fecundus erit homo ; infecundus sin minus ; sed meritò hoc rident Abualubntfina l. 3. f. 21. tr. 1. c. 8. atque Frid. l. a. Imo Senn. l. d. pleraque hæc fere fabulosa putat : neutiquam vero suffitus, & illa quorum ratio constat : suffitus, ergo varios commendat Hipp. 5 Aphor. 59. & l. 1. de morb. mulier. & libr. de nat. mul. Meminit quoque Plato in Theateto. *Conf. Gal. comm. ad Hipp. 1. aph. 59. atque Rod. à Castro l. 3. de morb. mul. c. 1.* Quomodo verò agant docet Senn. l. a. alia plura quæ vel bibuntur vel subtus vulvæ applicantur proponit Hipp. l. π. ἀφόρρον, qui videatur P. Zachias. l. 3. tr. 1. seq. relictis accidentalibus & adscititiæ sterilitatis notis, quæ magis promptè remedia admittit ; naturalis atque desperatæ, quæ omnem earum respicit, sign. hæc recenset & Hipp. in libr. ad mulier : pertinentibus : Nempe sterilitatem mulieris adtestantur corporis temperatura frigida, lumbi adstricti. Venter angustus, pili in pube cæterisque locis consuetis nulli aut rari & pauci, nam ut ex Aristot. refert Nanccl. l. 3. analog. microc. ad Macrocc. c. 7. steriles non pubescunt, quod tamen non in omnibus sterilibus locum habere dixerim, sed in iis tantum quæ frigidioris sunt naturæ, & in quibus prædicta signa magis conspicua apparent.*

Præterea connumeranda sunt menstrua sero apparentia, & in paucâ quantitate, colore non laudabili, sed albicantia; hæc omnia enim præsertim, si simul concurrant, frigidam temperaturam in toto, & in partibus præcipuè generationi dicatis adtestantur, &c. Conf. plura apud nunquam satis laudatum *Zachiam Med. & Idum celeberrimum l. 4.*

C A P. X.

Prognosin perscrutatur.

HÆc ratione salutis & mortis non magnas movet cogitationes; est enim affectus qui sanitati non violenter obest. Ratione exitus vero an curabilis an vero incurabilis sit dispi- ciamus, si nativa l. quæ in habitum quasi jam degeneravit, adsit u- teri intemperies, aliave uteri dispositio, vel quicunque morbus incurabilis sterilitas quoque incurabilis est, teste Senn. prax. l. 4. pr. & quod ad naturalem, illam non curari quoque scribere Hipp. l. π α φ ό ρ ω ν & Arist. 2. G. A. 4. Imo soli DEO eam curandam re- linqui vult *Avenzoar. 2. Theis. tr. 5. c. 1.* quod tamen non absolutè concedit *Mercur. l. 1. de morb. mul. atque Q. Seren. Sammon. na- turam sæpe potenti medicamine vinci scribit. Difficilis verò est quæ ab ulcere uteri Hipp. 2. progn. tr. 3. & l. 2. de morb. mul. tr. 66. Difficilis, quæ ab incantatione, Frid. c. 10. Quæ hereditaria l. ex venenatis aliisque gravibus morbis non curatur, Senn. ubi plura & ap. Barth. Turrianum in latrobul. f. 211.*

C A P. X I.

Curationem Superaddit.

ANte omnia vero divinum in hoc affectu implorandum est au- xilium exemplo piarum tum in veteri tum Novo fæ- dere matronarum, DEVS enim est qui claufas aperire potest matrices & exhilarare liberis parentes. Interim non contemnenda sunt remedia, quæ divina nobis concessit benignitas. Si malum sit

a Plethora, celebratur V.S. teste Hoef. Herc. med. l. 7. c. 1. p. 304. Exemplum
 expertus est & annotavit Doctiss. Heinc. ab Heer obs. 4. in duabus mu-
 lieribus Leodii, quæ quotannis abortirent, ejus consilio ter toto ge-
 stationis tempore V.S. sustinuerunt, nempe mense tertio dein post me-
 dium quarti mensis, demum sub finem septimi. Id. ibid. p. 177. duas
 ab humidiore & phlegmatico curavit encolpismo ex succo Prialis.
 Obesas mulieres sale vegetabili destitutas steriles moderato salis con-
 dimento fecundas fieri scribit. Lemnius & quomodo obesitas corri-
 gatur habet Senn. l. d. p. 298. Myns. in Armam. Chymic. laudat suas pi-
 lulas contra Obesit. & essentiam. lignor. Conf. Gal. 14. m. m. 15. comm.
 ad Hipp. de diætâ Sterilitatem experimento abolet, teste Mermannno,
 vinum medicatum. R. lign. Indic. lbs. sars. parill. ʒij. sassafr. rad.
 chynæ, liquirit. ana ʒß. Cort. lign. ʒv. turbith ʒiij. rhab. elect. ʒij.
 fol. sen ʒiß. zzber. calam. arom. ana ʒiß. rad. ireos. ʒj. herb. vero-
 nic. Beton. ana Mj. affund. Vini Rhenan. lb. x & bibat quotidie
 lbs. vel præmissis purgantibus, balneis, suffitu &c. R. ol. Nardin.
 Moschell. ana ʒiß. Cheirin. ʒx. spec. diamb. diamosch. styrac.
 liquid. ana ʒj. ambr. mosch. Zibeth. ana gr. iv. c. pauc. cer. f. li-
 nim. quo uteri regio illinatur. ap. Hoef. Herc. Med. l. 7. c. 1. p. 302.
 Nim. si adsint Intemperies corrigantur, alterentur, evacuentur;
 si Gracilitas in causa, diætâ succurrat. Profunt ad Quærem excitandam
 & ad sterilitatem propriè dictam à quacunque fore causa universa-
 libus præmissis. rad. Satyr. ras. ebor. sem. erysimi, erucæ, horm. se-
 fes. ammi (quod præ reliquis efficax) pastin. sylv. test. vulp. apri &
 aliorum animalium, matrix suilla l. cervina exsiccata & in pulverem
 redacta l. matrix leporis assata & comesta. Senn. prax. l. d. p. 295. qui
 ibid. plurimas exhibet formulas ut & Corbej. l. c. Laudatur decoct.
 specif. ad juvand. conceptionem Querc. Alii probant Chocoladam
 de qua vid. Cl. Franc. Diss. hemorrhoid. in not. n. 25. Balnea maximè pro-
 bant Senn. l. d. & Frideric. it. Thermæ ut Carolinæ. Apponitanæ &c.
 Tandem laudabilis diætâ omnem amovet lapidem; cui ergo stu-
 diosius est invigilandum. In omnibus autem divinum auxilium emi-
 neat, cui & nos grates æternas; quod in hac sterilitate nos fece-
 rit adeo fecundos, ut in posterum nobis adstet calidissimis illud
 sollicitabimus præcibus.

Επιμετρεα.

I.

Stupendum est hodiernum esse qui circulationem sanguinis non credant atque venerentur, d. adhuc refugium, de cancro mammæ. &c. quamvis infeliciter cum successu quærant.

2. Egregiè deliravit, qui nuper istos halucinari putavit, qui crederent æstate ventres magis calere, cum nihil æque evidentius rationique magis consonum sit, sed condonandum hoc est cæcis cæcorumque ductoribus.

3. Unicum statuere spiritum qui pro diversis organis diversas ederet actiones non est absurdum.

4. Spiritus Animales quidem in toto cerebro elaborantur, præcipue autem in anfractuosa cerebri substantia, quia ibi copiosissima arteriæ propagantur sufficientem Spirituum vitalium copiam adducientes pro eorum generatione.

5. An Pancreas lienis interdum obeat vices dubitandum? Quamvis Cl. D D. Glaferus, Anat. Prof. Basil. c.c. incomparab. olim Patr. ac Præcept. honorat. in nosocom. in dissecta femina melancholica lienem vix fabæ magnitudine repererit: è contra vero pancreas solito majus; in eoque ductum tantum, ut fere annularem admitteret digitum; unde concludebat lienis defectum subplevisse pancreas; Sed quæruni alii an lienis sit officina melancholiæ? immo cum neque sit similitudo substantiæ; vasorum, usus &c. ob hoc iidem easdem vices negant.

6. Cor rectè & eleganter sanguinis officina appellatur, Spiritus enim cordi & sanguini insitus Faber; Fermenta cordis, sanguinis aëri inspirati sunt Ministri hujus artificii; Chylus est materia; sanguis est opus, Cor denique est officina omnia hæc in se continens.

7. Fermenta & fermentationes in nostro corpore non tam in vivis, d. & mortuis, non tantum oculis, sed & manibus usurpamus, ut taceam nisi omnes, plurimos, tamen morbos præcipuè febres hoc demonstrare, imò ipsa sanitas ea indiget & conservatur.

8. Valde ineptus est, qui putavit suffocationem hypochondriacam non posse dari quod in hypochondriis non sit respiratio: cum primo respiratio maxime adjuvetur per abdomen, ubi etiam hypochondria; dein quod magis est,

est, discat ex Galeno non omnes morbos nomen sortiri à subjecto d. alios etiam à causis, ut hunc, alios aliunde immo ipsi ejus homuncionis doctores vocant alias suffocationem uterinam, quasi vero in utero sint respirationis organa.

9. Pariter absolum est experientiam prestare rationi, cum ratio (non superficialia, quæ potius opinio, suspicio, sed solida) iam tum sub se experientiam comprehendat & inter alia inde argumentetur, ut taceam hac ratione concludi posse Empiricam prestare Dogmaticæ.

10. Nisi adeo cæcus in Antiquitatem (quam venerandam; nequitiam adorandam reputamus) amor esset; meliora haberemus adjumenta circa urinæ separationem, generationem lactis, ipsiusque generationis rationem.

11. Pulsus quos innumeros fecere, rectè ad sex referuntur.

12. Caro viperarum, nobilia præbet medicamenta.

13. Chirurgia habet nobilissima medicamenta quia efficacissima.

14. Laudanum opiatum, modo non peccetur in preparatione & dosi, est excellentissimum remedium, ut inde Sylvius rectè dixerit, se nolle medicum esse, quam hoc carere; præcipue autem in omnibus fere fluxionibus atque doloribus.

15. Qui generales medicamentorum probè novit vires, ille optima habet arcana & specifica quibus is præstantiora.

16. Nihil magis sanitatem impedit, quam nimis frequens & ob hoc intempestiva & fere in omnibus morbis purgatio atque V.S. quibus medicum tamen nihil frequentius est hodie quam plurimis.

17. Generosiora diaphoreticis non dari medicamenta, effectus docet.

18. Antimoniata sunt bona remedia modo ritè præparentur & exhibeantur: ut ergo diætæ istorum sint invalida, qui absolute eadem damnant, cum abusus usum non tollat.

19. Contra experientiam contraque rationem loquuntur, qui hepar pro subjecto l. causa lvis Græcæ agnoscunt.

20. Tumor ad tactum renitens, qui percipitur in hypochondrio sinistro aut quando insignis istius hypochondrii concurret intumescencia male pro augurio affecti lienis habetur: lieni enim, cum in profundo situs est, nullo modo hoc contingere potest.